

Дело С-535/07

Европейска комисия срещу Република Австрия

„Неизпълнение на задължения от държава членка — Директиви 79/409/
ЕИО и 92/43/ЕИО — Опазване на дивите птици — Неправилно определяне и
недостатъчна правна защита на специалните защитени зони“

Заключение на генералния адвокат г-жа Е. Sharpston, представено на
25 февруари 2010 г. . . . . I - 9487
Решение на Съда (втори състав) от 14 октомври 2010 г. . . . . I - 9514

Резюме на решението

1. *Иск за установяване на неизпълнение на задължения — Преценка на основателността от Съда — Положение, което следва да бъде взето предвид — Положение към момента на изтичане на срока, определен в мотивираното становище (член 226 ЕО)*
2. *Околна среда — Опазване на дивите птици — Директива 79/409 — Избор и очертаване на границите на специалните защитени зони (член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 79/409 на Съвета)*
3. *Иск за установяване на неизпълнение на задължения — Предмет на спора — Определяне по време на досъдебната процедура — Последователно и подробно изложение на твърденията за нарушения — Липса — Недопустимост (член 226 ЕО)*

4. *Иск за установяване на неизпълнение на задължения — Досъдебна процедура — Мотивирано становище — Съдържание*
(член 226 ЕО)
5. *Околна среда — Опазване на дивите птици — Директива 79/409 — Специални мерки по опазване — Задължения на държавите членки*
(член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 79/409 на Съвета и член 6, параграф 2 и член 7 от Директива 92/43 на Съвета)

1. В рамките на иск на основание член 226 ЕО наличието на неизпълнение на задължения от държава членка трябва да се преценява с оглед на положението на държавата членка към момента на изтичането на срока, посочен в мотивираното становище, и настъпилите впоследствие промени не могат да се вземат предвид от Съда.

по отношение на която държава членка има задължение да класифицира в съответствие с тази директива, не се е влошило, не може да постави под въпрос задължението на държавите членки да класифицират териториите като специални защитени зони.

(вж. точка 24)

(вж. точка 22)

2. Тъй като правните режими на Директива 79/409 за опазване на дивите птици и на Директива 92/43 за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна са отделни, дадена държава членка не може да избегне задълженията си, произтичащи по силата на член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 79/409, като се позовава на мерки, различни от предвидените в нея. От друга страна, обстоятелството, че състоянието на дадена територия,
3. Предметът на иска за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка се определя в мотивираното становище на Комисията, така че искът трябва да се основава на същите мотиви и основания като посочените в това становище. Изпратеното от Комисията до държавата членка официално уведомително писмо, а впоследствие и мотивираното становище на Комисията определят предмета на спора, който не може след това да бъде разширяван. Всъщност възможността засегнатата държава членка да изложи своето становище — дори ако тя счита, че не трябва да се възползва от тази възможност — съставлява

основополагаща нарочна гаранция, предвидена в Договора, и нейното съблюдаване е съществено изискване относно редовния ход на производството за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка. Следователно мотивираното становище и искът на Комисията трябва да се основават на същите твърдения за нарушения като тези от официалното уведомително писмо, с което започва досъдебното производство. Ако случаят не е такъв, подобна нередовност не може да се счита за отстранена, поради факта че държавата членка отговорник е изложила съображения във връзка с мотивираното становище.

Мотивираното становище и исковата молба трябва да излагат твърденията за нарушение последователно и точно, за да могат държавата членка и Съдът точно да възприемат обхвата на твърдяното нарушение на правото на Съюза — необходимо условие, за да може посочената държава да упражни ефективно своето право на защита, а Съдът да провери съществуването на твърдяното неизпълнение на задължения.

(вж. точки 40—42)

4. Макар мотивираното становище да трябва да съдържа последователно и подробно изложение на съображенията, довели Комисията до убеждението, че съответната държава членка не е изпълнила едно от задълженията си по Договора, Комисията все пак не е задължена да посочи в това становище мерките, които биха позволили да се премахне твърдяното неизпълнение

на задължения от държава членка. Също така Комисията не е задължена да посочи такива мерки и в исковата си молба.

(вж. точка 50)

5. Макар да е вярно, че точността на транспонирането придобива особено значение, когато става дума за Директива 79/409 за опазване на дивите птици, доколкото управлението на общото наследство е поверено, за територията им, на съответните държави членки, тя не може при всички случаи да им наложи да включат задълженията и забраните, произтичащи от член 4, параграфи 1 и 2 от тази Директива и член 6, параграф 2 от Директива 92/43 за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, в правния акт, който определя за всяка специална защитена зона (СЗЗ) защитените видове и местообитания, също както и целите за опазване.

Що се отнася до посочените задължения, приемането на положителни мерки, целящи запазването и подобряването на състоянието на дадена СЗЗ, няма систематичен характер, а зависи от конкретното положение на съответната СЗЗ.

Макар да е вярно например, че защитата на СЗЗ срещу дейностите на частните лица изисква те да бъдат превантивно възпрени да извършват потенциално вредоносна дейност, не изглежда, че осъществяването на тази цел непременно изисква въвеждането на конкретни забрани за всяка СЗЗ, нито пък за всеки определен вид.

Що се отнася до идентифицирането на защитените видове и местообитания във всяка СЗЗ, също както установяването на границите на СЗЗ трябва да бъде в неоспорима обвързваща форма, идентифицирането на видовете, които са обосновали класификацията на посочената СЗЗ, трябва да отговаря на същото изискване. Всъщност, ако случаят не е такъв, съществува опасност да не бъде напълно осъществена целта за защита, произтичаща от член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 79/409, както и член 6, параграф 2 от Директива 92/43, във връзка с член 7 от нея.

Що се отнася до целите за опазване, правният режим на защита, от който следва да се ползват СЗЗ, не предполага, че тези цели трябва да бъдат

конкретни за всеки отделен вид. От друга страна, при всички случаи не може да се счита, че целите за опазване трябва да се съдържат в същия правен акт, който се отнася до защитените видове и местообитания в дадена СЗЗ.

Що се отнася до правния режим на защита на СЗЗ по отношение на съществуващ природен резерват или друг вид съществуваща класифицирана територия, защитени с национални или регионални мерки, член 4 от Директива 79/409 предвижда по-строг специален режим на защита както за видовете, посочени в приложение I от тази директива, така и за мигриращите видове. Това е особеност на режима на защита, от който трябва да се ползват СЗЗ, за разлика от не толкова стриктния общ режим на защита, предвиден в член 3 от тази директива за всички видове птици, посочени в нея. От това обаче не следва, че единствено правният режим, който е конкретно определен и въведен за всяка СЗЗ, би бил в състояние да защити ефикасно този вид територия.

(вж. точки 61—66)